

Punkt 1: Folketinget og Folketingets partier er optaget af erhvervet. Punkt 2: Folketinget og Folketingets partier og regeringen kan se, at her er der fortsat nogle udviklingsmuligheder, og vi vil forholde os til de problemer, der er. Men grundlæggende har signalet til erhvervet fra Folketinget og fra regeringen været: Ja, vi tror på jer. Ja, vi mener, at der er gode muligheder.

Signalet fra mig til erhvervet skal være: Lyt nu godt efter! I har fået positive signaler i dag. Det forpligter, og det forpligter også til, at erhvervet – bl.a. i de rådgivende udvalg, hvor det er repræsenteret, osv. – bevæger sig i en retning, hvor man bliver mere konstruktiv end det, vi måske lidt for ofte ser.

Jeg tror og håber, at erhvervet vil forstå signalet fra et bredt politisk flertal her i dag, tage handsken op og i et konstruktivt samarbejde med regeringen og Folketinget sikre en fortsat udvikling af hele sektoren.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for besvarelsen.

Jeg har et par supplerende spørgsmål, der nærmere går på bekræftelser af det, ministeren har sagt, men jeg vil godt starte med at bekræfte den udlægning, ministeren gav af problemstillingen omkring de tekniske bevaringsforanstaltninger i EU-regi.

Det er ganske korrekt, at alle ordførere rådgav ministeren i retning af, at vi skulle sige nej, med de konsekvenser, det havde, og også formanden for Danmarks Fiskeriforening gav udtryk for, at selv om nej kom til at koste – og det kom jo til at koste meget ved Vestkysten, hvor kassen flyttede en grad op – var man villig til at tage det ansvar.

Derfor mener jeg ikke, det er en sag, som alene skal hænge på ministerens skuldre. Vi skal bare have for øje, at vi har et hængeparti over for EU, hvad det angår, og vi skal gøre, hvad vi kan for at løse det. Men der var mange, der var klar over, hvad konsekvensen blev, den dag vi sagde nej til det forslag.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte det, ministeren sagde om, at der skal være parallelitet i tingene, for så vidt angår satellitterne. Det vil altså sige, at de både fra tredjelande, der ikke ved udgangen af 1999 har satellitter om bord, ikke har adgang til EU-farvande. Det vil jeg gerne bede om en bekræftelse af, plus at jeg gerne vil bede om en bekræftelse fra ministeren

af det, ministeren sagde om kapacitet, for jeg er da enig med ministeren i, at vi ikke skal til at udvide. Vi har jo nogle regler i EU, som vi skal overholde, men er det sådan, at ministeren er indstillet på mere fleksibilitet inden for den kapacitet, vi har til rådighed, så vi fortsat kan forny og modernisere flåden?

Jens Kirk (V):

Hr. Ole Vagn Christensen omtalte i sin ordførertale i første runde den positive økonomi for fiskeriet; fiskeriet var kommet ind i smult vande, er vist nogenlunde korrekt citeret. Men jeg synes også, at regeringen og hr. Ole Vagn Christensen belært af erfaringerne burde vide, at det er i opgangstider, man skal rebe sejlene og erkende, at det kan blive stormvejr igen.

Ministeren modtog en hel del indsigelser fra Danmarks Fiskeriforening, og jeg forstår på fiskeriministeren, at der ikke var én eneste af disse indsigelser, der var relevante for redegørelsen. Med det kendskab, jeg har til ministeren og hans diplomatiske evner, tror jeg, det var uklogt af ministeren at afvise dem alle. Jeg tror, ministeren skulle være gået lidt mere i samtale med Danmarks Fiskeriforening om tingene i stedet for at sige, at der var ingen af indsigelserne, der var relevante.

Undertegnede har fokuseret lidt på bekendtgørelse 1120 vedrørende kapacitetsudvisning. I Venstre er vi enige i, at kapaciteten skal bevares neutral, men vi tror også – og vi mener at vide – at de mennesker, der rekrutteres til fiskeriet i fremtiden, nok ligesom alle vi andre på landjorden vil sætte meget stor pris på at kunne få om ikke den samme så næsten den samme frihed som den øvrige befolkning.

Derfor bør vi nok kigge på den bekendtgørelse igen og indbygge i den, at der skal gives mulighed for, at man måske kan være på havet lidt længere og så have mere tid på land sammen med familien. Det duer ikke at sejle ud 3-4 dage og være hjemme i 2 timer og så ud igen med det samme. Jeg tror, vi fremover skal bygge lidt mere på, at der også skal være frihed for den enkelte.

Jeg mener, at vi har fået den håndsrækning fra ministeren her i dag, at han lytter meget til det, vi siger, og jeg mener også, at i de ni love, som vi skal sammenskrive til én lov, skal vi indbygge en mulighed for fiskerne til selv at kunne følge fiskene fra havet og lige til bordet. De skal selv kunne tage ansvaret, og man kan måske sige, at vi skal til at opdrage dem i